

[Bækgaard.]

han vilde haabe, det Skel altid maa være til Stede. Som jeg havde Lejlighed til at udtale ved Sagens første Behandling, anerkender vi fuldkommen den Indsats, der bliver gjort af de arbejdsløshedsforsikrede, den Hjælp til Selvhjælp, som de derigenem yder, men jeg udtalte samtidig, at der ogsaa fra Statens, fra det offentlige Side, er ydet en stor Anerkendelse, idet der er blevet ydet mange Millioner. Men at det skal forpligte, at det skal have Indfyldelse paa ethvert Omraade, er noget andet. Dette Omraade mener vi er noget, der ligger helt uden for det forsikringsmæssige. Man kan ikke hævde, at Præmien dækker noget i den Retning; det ligger helt uden for, lige saa vel som det gør for de gamle og Invaliderne, og derfor mener vi, det skal være Trangmomentet, der er afgørende.

Det ærede Medlem bredte sig noget over, om vi har Beregninger over, hvad det vil koste; det var, ligesom det var en simpel Pligt. Det ved jeg nu ikke, om det er. Naar jeg drager en Analogi med den højtærede Socialministers Udtalelse om, at Hjælpen kan ydes paa en anden Maade til de paagældende Personer — og han gik ligesom ud fra, at den vil nok blive ydet, hvad jeg ogsaa tror, dersom der er Trang til Stede —, finder jeg heller ikke der nogen Beregning over de Udgifter, den Foranstaltning vil medføre. Der er under Forhandlingerne peget paa, at i Henhold til den og den Paragraf i Forsorgsloven kan Maksimumsgrænsen for disse Ydelser automatisk hæves, men der er ingen Beregning over, hvor meget det vil koste. Jeg tror ogsaa, det er en temmelig stor Fordring at stille. Hvis der havde været Mulighed for, at man kunde enes om et Forslag, havde vi vel for øvrigt ogsaa haft Lejlighed til at faa nogenlunde skønsmæssigt beregnet, hvad det vil koste. Jeg kan derfor slet ikke forstaa disse Udtalelser om, at det skulde være ansvarsløst at udvide Hjælpen til ogsaa at omfatte de paagældende Personer.

Til den højtærede Socialministers Udtalelser, som jo var kategoriske, at han ikke kunde tage imod det Ændringsforslag, vi har stillet, ikke kunde gaa ind paa det, skal jeg bemærke, at jeg beklager, at det ikke er Tilfældet. Vi kan altsaa kun konstatere, at man hverken fra det ærede Medlems eller den højtærede Ministers Side vil strække sig ud over de Kredse, som der er Tale om i Lovforslaget. Og vi maa i høj Grad beklage, under Hensyn til Kom-

munernes anspændte Økonomi, at den højtærede Minister ikke kan gaa ind paa, at Staten yder det hele. Jeg synes, at det er tilstrækkelig godtgjort gennem de Tal, jeg har nævnt, at den økonomiske Udvikling i Kommunerne er en saadan, at det er uforvarsligt Gang paa Gang at dyngede Udgifter paa Kommunerne, og det tilmed midt i et Regnskabsaar, for hvilket Budgettet slet ikke er beregnet paa disse Udgifter og ikke er i Stand til at taale dem. Derfor beklager jeg Ministerens Afvisning.

Til den ærede Ordførers (Josiassen) Udtalelser om, at han beklager, at jeg ikke vil hjælpe de arbejdsløshedsforsikrede, skal jeg blot sige: Jo, det har vi netop vist gennem vort Ændringsforslag, men vi har samtidig vist, at vi vil udstrække Hjælpen ogsaa til andre.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg igen at stemme for Venstres Ændringsforslag.

Unmack: Jeg fik jo Svar paa min Forespørgsel til den højtærede Socialminister, et Svar, som gik ud paa, at der var udsendt et Cirkulære til Sogneraad m. fl. allerede den 23. ds., altsaa Dagen før Lovforslaget blev forelagt i denne Sal. Den højtærede Socialminister mente, at dette kun var en Hensynsfuldhed, og jeg maa da betragte den Grund, der ligger bag ved, som angivet dermed. Jeg tror imidlertid ikke, det har været Coutume at sende et saadant Cirkulære ud Dagen før en Sags Behandling her, og jeg vil egentlig ogsaa antage, at Kommunerne ude omkring, som jo ved, at denne Sag staar paa Dagsordenen her, og som ved, at Brændselshjælpen delvis skal ydes pr. 1. December, selv uden et saadant Cirkulære har ordnet sig i den sikre Overbevisning, at Lovforslaget vilde blive gennemført, hvad angaar Brændselshjælp til Invalide- og Aldersrentenydere. Jeg mener derfor, at dette Cirkulære har været fuldstændig overflødig.

Det bliver stadig skudt os i Skoene, at vi ikke vil vise Imødekommenhed. Det er da en given Ting, at fra det Øjeblik, Lovforslaget kom frem i det andet høje Ting, er der vist Imødekommenhed ved de Ændringsforslag, som er stillet af vort Parti. Fra først af var vor Stilling i Virkeligheden den, at man skulde indskrænke sig til at hjælpe Invalide- og Aldersrentenydere, hvad der i og for sig ogsaa var det naturligste i en Sag som denne. Ærede Medlemmer, som hørte mine Ord her ved første Behandling, hvori der laa, at man ikke gerne i et Lovforslag som dette